

І письменний, і вродливий,  
Квіточка-дитина!  
Як у Бога за дверима,  
Вдова панувала,  
А дівчата лицяли ся  
І рушники дбали.  
Полюбила багата —  
Не поцілувала,  
Вишивала шовком хустку —  
Не подарувала.  
Крались злидні із-за моря  
В удовину хату,  
Та й підкрались: стали хлопців  
В кайдани кувати,  
Та повезли до прийому  
Битими шляхами.  
Пішла й вдова з матерями,  
З дрібними сльозами.  
Де на ніч ставали —  
Сторожу давали,  
Стару вдову до обозу  
Та й не допускали.  
Ой привезли до прийому  
Чуприни голити:  
Усе дрібні, усе малі, —  
Бо багатих діти.  
Той каліка, недоріка,  
Той не вміє стати,  
Той горбатий, той багатий,  
Тих чотири в хаті.  
Усі не в лад, усіх назад,  
В усіх доля мати;  
А у вдови один син,  
Та й той як-раз під аршин.

[IV.]

Покинула знову хату,  
Синову господу;  
Пішла в найми за хліб черствий  
Жидам носить воду.  
Бо хрещені не приймають: